

erhvervet statsobligationer for lånemidlerne, skal disse aktiver placeres i et depot. Har instituttet erhvervet et aktiv, som ikke kan placeres i et særskilt depot, skal disse aktiver mærkes på anden måde, således at det fremgår, at disse aktiver er erhvervet for de pågældende lånemidler. Kravet er begrundet i hensynet til långiverne, der i tilfælde af instituttets konkurs har separatistlignende stilling til lånemidlerne, når disse endnu ikke er anvendt som supplerende sikkerhed og derfor ikke indgår i den aktivmasse, der ligger til sikkerhed for de obligationsudstedelser, hvortil optagelsen af seniorgæld skulle være anvendt som supplerende sikkerhed.

Når aktiverne anvendes som supplerende sikkerhed, skal de indgå i det pågældende kapitalcenter. Når midlerne placeres, skal de øvrige regler, der gælder for kapitalcentrets indretning, naturligvis også iagttages.

Såfremt værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationsudstedelserne i de enkelte kapitalcentre, efterfølgende stiger, således at værdien af aktiverne overstiger værdien af de udstedte obligationer – også ud over hvad der kan indeholdes i en overdækning – kan de aktiver, der er erhvervet for seniorgæld, realiseres og enten føres tilbage til den særskilte konto, placeres i et depot, mærkes på anden måde eller udbetales til långiver. Det er en forudsætning, at de indgåede aftaler om seniorgæld ikke tilsidesættes herved.

Den konkursretlige behandling af seniorgæld fremgår af forslaget til § 3 a, stk. 1. Den konkursretlige behandling af seniorgæld, der ikke indgår i et kapitalcenter, fremgår af forslaget til § 3 e.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve den gældende § 3 a og i stedet indsættes §§ 3 a-3 e. Bestemmelserne fastsætter, hvordan der skal forholdes i tilfælde af, at skibsfinansieringsinstituttet går konkurs.

§ 3 a

§ 3 a nyaffattes således, at bestemmelsen tager højde for de ændringer, der ellers foreslås i lovforslaget. For det første skal skibsfinansieringsinstituttet fremover kunne udstede skibskreditobligationer, jf. forslaget til § 2 a, og særligt dækkede obligationer, jf. forslaget til § 2 c, stk. 1. For det andet tages der højde for, at særligt dækkede obligationer skal udstedes i særskilte kapitalcentre og skibskreditobligationer kan udstedes i særskilte kapitalcentre, jf. forslaget til § 2 e, stk. 1. For det tredje ændres konkursbestemmelsen, så der tages højde for, at instituttet kan optage lån (seniorgæld) til brug for supplerende sikkerhedsstillelse, jf. forslaget til § 2 j.

§ 3 a tildeler som en fravigelse fra konkurslovens almindelige regler separatistlignende stilling til indehavere af kasseobligationer, skibskreditobligationer og særligt dækkede obligationer. Det indebærer, at obligationsindehavere har mulighed for at blive dækket forud for instituttets øvrige kreditorer i en konkursituation.

Stk. 1 giver separatistlignende stilling til krav, herunder for påløbne renter fra konkursdekretets afsigelse, for indehavere af særligt dækkede obligationer og skibskreditobligationer, der er udstedt i kapitalcentre.

Fordringshavere for gæld optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed dækkes af kapitalcentrets midler efter indehaverne af særligt dækkede obligationer, finansielle modparter, jf. forslaget til stk. 3, og påløbne renter. Seniorgæld opnår så en privilegeret stilling til de i kapitalcentret indeholdte midler – dog således at långivere af seniorgæld skal respektere krav fra obligationsindehavere, finansielle modparter og påløbne renter.

De pågældende krav kan fyldestgøres efter fradrag af udgifter relateret til bobehandlingen, hvorefter de overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Stk. 2 svarer til den nugældende § 3 a, stk. 1, men er tilpasset på enkelte punkter.

Bestemmelsen giver separatistlignende stilling til krav, herunder for påløbne renter fra konkursdekretets afsigelse, for indehavere af kasseobligationer og skibskreditobligationer, der finansierer lån, og som er udstedt i instituttet i øvrigt. Også her fradrages først de forholdsvise udgifter til bobehandling. De krav, der honoreres, kan dog højest svare til de til kasseobligationerne og skibskreditobligationerne svarende aktiver samt et beløb svarende til 8 pct. af den risikovægtede værdi af de aktiver, der svarer til de kasseobligationer og skibskreditobligationer, som instituttet måtte have udstedt uden for kapitalcentre. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Udgifterne til bobehandlingen fordeles mellem kapitalcentre og instituttet i øvrigt i overensstemmelse med de af instituttet før konkursdekretets afsigelse anvendte fordelingsnøgler for udgifter.

I stk. 3, 1. pkt., foreslås, at modparter på de finansielle instrumenter i en konkursituation er sidestillet med indehaverne af skibskreditobligationer henholdsvis særligt dækkede obligationer. Det indebærer, at også de finansielle modparter har en privilegeret stilling til de i kapitalcentret indeholdte midler. Det er en forudsætning, at det af aftalen om det finansielle in-